

til Ansvar for Planernes Fremkomst. Jeg bærer det ganske vist, men jeg tror at burde bemærke, at Planen C. er netop bleven sendt af Regeringen med selve Lovudkastet, og det har under alle Omstændigheder fra Ministeriets Side maattet være bestemt til Fremkomst her i Tinget. — Jeg kunde for øvrigt ønske efter den ærede Ministers Udtalelse at berigtige min tidligere Bemærkning om den omtalte Paaskrift derhen, at jeg kunde have ønsket, at man kun havde skrevet: „Mulig fremtidig Personbanegaard“, saa havde alt været ganske korrekt, det kunde endog saa den ærede 3dje Medlem for 7de Kredts (Madse-Mygdal) have billiget, og saa tror jeg, vi havde været ude over hele denne Sag.

Naar jeg har begæret Ordet, saa er det dog væsentlig for at sige, at denne Sag har, saa længe vi have haft den for i Udvalget — selv om Udvalgets Forhandlinger maasse have været lidt for længe — haft et lykkeligt Forløb, og det samme lykkelige Forløb havde den ogsaa her i Tinget den første Dag. I Mødet i Tirsdags, da vi forhandlede den, var der en velvillig Fornemmelse over os alle af, at Udvalget havde arbejdet med Alvor i denne Sag, og at man nu var i Færd med at faa bragt disse Banegaardsforhold ud over alle Vanstieligheder. Jeg vilde gerne have, at denne gode Stemning skulde vare ved til denne Sags endelige Afslutning her i Tinget, og jeg kan ikke se andet, end at det er et, som jeg paa dette Trin maa betegne som lille Spørgsmaal, der nu har sat os i Divergens med hinanden. Vi ere komne ud over alle de store Spørgsmaal, der kunne trykke os. Forholdet til Spørgsmaalet om Personbanegaardens Fremtid, til det, der passerede i 1894, ønsket om at faa Godsbanegaarden saa god som mulig, alle de store Ting ere vi naaede over og nogenkunde komme til Overensstemmelse om, men saa kommer det Spørgsmaal op: Ligger disse Væssespor ikke galt? Og det er det, vi ere i Færd med at føre fast paa. Var det kommet noget tidligere frem i Udvalget, end det kom, tror jeg ogsaa, at vi vare komne til at behandle det dybere. Det kom ganske vist frem saa betids, at vi kunde have drøftet det dybere, men det kom alligevel paa et senere Trin end de andre Spørgsmaal, og derfor kom det til at ligge hen, som det gjorde: at Flertallet udtalte et Ønske om at tage Hensyn til at forbedre dette Forhold, medens Mindretallet lagde stærk Vægt paa, at det var galt, som det var. Saaledes staar denne Sag. — Maa jeg nu sige, hvorfor jeg betegner det som et for Rigsdagen lille Spørgsmaal. Jeg ønsker først at nævne, at naar man gør gældende, at den nuværende Gods-

banegaard ligger ganske anderledes bekvemt, end den vil komme til at ligge derne, saa retter Tanken sig saa ofte paa, at vi have Stationen liggende, hvor vi alle kende den, hvor Personbanegaarden ligger, og at det er bekvemt at komme til den. Men ville de Herrer tænke sig, hvor de nuværende Væssespor ligge, saa skulle de ikke ad den Vej til Banegaarden, men de skulle ud forbi Frihedsstøtten, om ad gamle Kongevej, op paa Banegaardsterrainet der og føre langt hen ad Sporene for at finde deres Godsvoan. Det er det nuværende Sted for Afslæningen. Det er jagt mig, at det, man klager over, det er ikke det, om man skal føre en Smule kortere eller længere, men Trafikken er saa besværlig der, fordi der ikke er Plads nok paa Banegaarden og ikke Spor nok. Det gælder ikke for de Vogne, der skulle hente eller bringe Godset, om de skulle føre en Smule længere eller kortere paa dette eller et andet Sted, thi her, hvor der ikke er Tale om Igods, men om langsom Kørsel, spiller det ingen Rolle, og jeg tror, at det, som ærede Medlemmer have jagt om, at det vil virke stærkt paa Vognmændenes Priser, er ganske fantastisk. Det er ganske tilfældigt, om Vognene skulle føre til Begyndelsen eller Enden af Store Kongensgade eller Østerbro, eller hvor de skulle hen, det vil slet ikke komme til at influere paa disse Forhold. Jeg har overhovedet den Fornemmelse, at min ærede Ven, det ærede 5te Medlem for 2den Kredts (Lunn), netop paa Grund af sin varme Interesse for Jærnbanelager, som jeg saa gerne anerkender, ikke tiltrækkelig maaler Spørgsmaalenes Størhed eller Videnhed. Han har i sin Interesse for denne Sag gjort det til en Hovedsag for Kjøbenhavns fremtidige Godsbanegaard, om dette Spørgsmaal bliver klarer paa den ene eller paa den anden Maade. Det er derfor, jeg nævner, at med Hensyn til dette Spørgsmaal have vi i Flertallet ment at kunne lægge det over som en senere Bligt for Jærnbaneadministrationen at klare dette, og jeg tror, at det skal være saare vanstieligt at paavise, at man ved Behandlingen af Jærnbaneplaner her nogen Sinde er gaaet ind paa dette Spørgsmaal, om saadan Afslæning eller Baalæning skulde ske paa dette eller hint Sted paa Banegaardsterrainet. Og hvorfor? Fordi ingen mere end Jærnbanebestyrelsen vil være under Pres, hvis de i saa Henseende skulde handle forkert. For det første ere de interessererede i, at det behandles rigtigt, og naar Banegaarden skal laves, og vi alle have bedt den ærede Minister og han har lovet det, at gøre sit til, at Spørgsmaalet overvejes, saa er der ingen, der vil være